

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

handle forholdet til industrilandene, forholdet til statshandelslandene og forholdet til udviklingslandene.

Om forholdet til industrilandene vil det være regeringens holdning, at EF under den nye store toldrunde, som skal begynde i GATT i 1973, som målsætning bør tilstræbe en fuldstændig afvikling af tolden og ikke blot en vis reduktion som f. eks. en halvering. Såfremt udvidelsen af EF bliver en realitet og dermed de aftaler, som de resterende seks EFTA-lande er i færd med at forhandle, vil told på industrivarer i løbet af få år være forsvundet i Vesteuropa. Industritold vil da kun eksistere mellem Vesteuropa og henholdsvis Nordamerika, Japan og Australien/New Zealand. Forholdet til statshandelslandene betragtes i denne henseende som et særligt spørgsmål. I kraft af det generelle toldpræferencsystem vil told på industrivarer mellem de vesteuropæiske lande og udviklingslandene formentlig blive uden nævneværdig betydning. Det vil i denne situation ikke have megen mening overhovedet at opretholde told i traditionel forstand.

På længere sigt bør told kun tænkes i to relationer. For det første vil der — f. eks. inden for følsomme vareområder som tekstiler — være behov for på fællesskabsbasis at gribe ind over for markedsforstyrrende import ved pålæggelse af told eller antidumpingafgifter. For det andet kan der være grund til nærmere at overveje de tanker, som i den allerseneste tid er blevet fremført fra amerikansk side og fra vicepræsidenten i EF-kommissionen, Sicco Mansholt, om at benytte særlige afgifter ved import af varer fra lande, som ikke gennemfører effektive foranstaltninger mod forurenende industriproduktion eller tager skridt til genanvendelse af råstoffer. Vi vil fra dansk side gå ind for, at EF-landenes og kandidatlandenes regeringer udarbejder et handlingsprogram indeholdende konkrete forslag i denne retning.

Herudover vil det være regeringens holdning, at EF bør sigte mod en principbeslutning om at tage konkrete skridt til at sikre international afvikling af andre handelshindringer end told. Disse handelshindringer, der f. eks. kan bestå i særlige toldbehandlingsformaliteter, sundheds- og sikkerheds-

bestemmelser, standard for varer o. lign., er i dag langt væsentligere hindringer for den frie vareudveksling end told og mængdemæssige restriktioner. De vil især kunne blive en fare for den frie handel, hvis landene begynder hver for sig at fastlægge forskellige normer for anvendelse af giftstoffer, insektbekæmpelsesmidler, kunstgødning m. v.

Endelig vil vi fra dansk side have forståelse for, at der i kommende internationale forhandlinger må tages skridt til et samarbejde om fastfrysning af den høje landbrugsstøtte både i EF, USA og Japan, således at der på gensidighedsbasis kan skabes et grundlag for en friere verdenshandel også med disse varer.

Jeg skal herefter vende mig til spørgsmålet om handel med statshandelslandene, altså østlandene.

Når de nuværende tosidige handelsaftaler mellem Danmark og østlandene udløber i 1974-75, skal Danmark tilslutte sig de handelsaftaler, der måtte blive truffet på fællesskabsbasis. Handelsaftaler indeholdende varelister med importkontingenter er imidlertid under afvikling i alle vestlige lande og har allerede i dag ofte kun symbolsk betydning. Vigtigere er derfor, hvilken politik EF agter at føre over for statshandelslandene med hensyn til importkontingenter og told.

Fra dansk side vil vi gå ind for det synspunkt, at et udvidet EF bør søge fjernet de resterende indførselsrestriktioner i samhandelen med disse lande. Vi mener, at det udvidede EF bør fortsætte og udvide de hidtidige bestræbelser på en forøgelse af vareudveksling med østlandene og en udbygning af det konkrete samarbejde på det industrielle område med østlandene. Der har i den seneste tid vist sig en stigende interesse og stigende reelle muligheder for at udvikle et sådant industrielt samarbejde mellem øst og vest. De nuværende EF-lande har i højere grad end de fleste andre lande i verden allerede gennemført et praktisk samarbejde med en række statshandelslande på dette område, og vi håber ikke alene at kunne medvirke til, at denne udvikling fremskyndes, men også selv aktivt at tage del heri.

Det er imidlertid en forudsætning for at skabe større handel og samarbejde mellem øst og vest, at der etableres en vis gensidig balance. Hvis de vestlige lande helt skal